

Pantáta Bezoušek.

O jeho radostech i starostech vypravuje:
KAREL V. RAIS.

Teď se venkován rozkřikl: "A já zase povídám, že vyhrajeme. Poženeme Závistku na přísahu, ať se kroutí, jak chce!"
Pantáta pokrčil ramenoma.
"No, dej vám Pánbůh štěstí!" pravil klidně a podal ruku cupal dovnitř.

Procházejí prvou síní, v níž pracovali písaři a koncipient, klonil se jim, srdečně pozdravoval a po špičkách vklouzl do pokoje k doktorovi.

"I vítám vás, tatínku, sedněte si," syn vesele ho uvítal.

Pantáta usadaje spustil rozvážně: "Slyšíš, teď jsem v té čekárně mluvil s člověkem, který se soudí o hlínu v příkopě, to snad přece nevezmeš!"

"Ještě o tom, tatínku nevím."

"No, povídá jsem mu krátko a dobře, aby zbytečně nevyhazoval peníze a šel domů."

Doktor se dařilo srdečněho smíchu.

"Co s- směřuješ?" vážně divil se dědeček.

"Jak mi sháníte lidi," pořád smál se doktor a chytil otec za ruku.

"Vždyť mám přece rozum — pro trochu hlavy soudy! Toť já vím, že vy advokáti to umíte vysoudit, aby se si nadělali útrat — ale ne po tom!"

Doktor velmi překvapen zadíval se otec do očí. Pantáta trochu pomlčel, pohladil si bradu a začal mírněji: "Víš, žádnou mrzutost, ale jsem otec, tak o tom promluvit musím. Všecka čest Márince, ale tak se mi kolikrát zdá — jak bych to honem řekl — že to snad vede trochu vysoko —"

Doktor volně vrtěl hlavou, ale pohled mu zase trochu zjasněl.

"Všechno si všímám, počítám, a musím říci, že mi hlava kolikrát šla kolem. Vím, že Márinke má peníze, ale snad je také ledajaká marnost z domů zvyklá, a ty to necháš! Nesmíš zapomenouti, že máte děti!"

Pantáta mluvil sice mírně, do bráčky, ale přece s patřičným důrazem. Doktor mlčky poslouchal, a když pantáta domluvil, tváře se vážně, přikyvoval.

"To byste tomu dal, tatínku!" promluvil až po několika vteřinách. "Měl byste jinde nahlédnout do domácnosti, jak je naše. Vždyť se naše domácnost, a i jiní známí proto na nás dívají s kopce, hrdopysně, že Márinke všecko vede skromně, že má jen jednu služku, pomáhá prát, vaří, uklízí —"

"I na to nehleď," rychle přerušil jej otec a vrtěl ukazovákem, — "nech lidi a jen své kapsy poslouchej!"

"Vždyť poslouchám, ale znova pravím, že byste Márince ubližoval, kdybyste tak soudil."

Pantáta dvakrát rychle pokrčil rameny a řekl ostře: "No, když myslíš, že ji ubližuju —"

"Ale tatínku, snad se přece nebudete hněvat," jemně vyčítal doktor, "vždyť jsem vás snad poslechl vždycky, a vašich rad vždy jsem si já i Márinke jako žádných jiných. Ale věřte mi, že jsem s domácností docela spokojen, protože vídím, že Márinke nevyhledává zbytečnosti, neshání marnou parádu, nechce všude být, a co mne nejvíce blaží, že žije hlavně jen pro ty děti!"

"No, to je pravda — ale výlohy máš přece náramné!"

"Jsem v Praze, advokátem, a tím také mám povinnost, kterým se nelze vyhnout. Jiná jsou zde vydání, ale příjmy také!"

"Inu, to jsem potěšil holíčkat, že tě vaší Praze nerozumím," ještě s jemným ostnem ve hlase pronesl pantáta.

"Ať vás budete děle, víc a víc budete mi dávat za pravdu."

"Pánbůh sice má chránit, a křesťan se tu má ochránit, jsem si boudou jako na poklích. Ale byl bych si poklíchá za brách, a bych se ti byl s tou domácností. Ty vě, že jsem v neobdobu marnosti měl jen vás na zrak!"

Doktor mlčky, opovržením slova dokla se ke velké bolestnosti.

Pantátaovi tu nešlo; povstane, zvolna procházel se kanceláří, čím dle doktor seděl v nysten-

kách, tím více pantáta poznával, že zajeal dále, než chtěl.

"A co mi platí nade vše," náhle vřele doktor promluvil, "jest, že Márinke je jako z nás, že nás má všechny ráda!"

Pantáta rychle přiklusal k synovi, ruku položil mu na rameno a zašvitofil: "Prosím tě, jenom si nemysli, že jsem chtěl něco zlého, ale jsem otec —"

"A vy nám zas, tatínku, důvěřujte a věřte mi, že kdyby mne něco tížilo, kdyby toho nikdo nevěděl, vám řekl bych všecko."

Při těch upřímných synových slovech se pantátovy rty zachvěly. "Ale ne abys to na mne pověděl —" ležce zahrozil.

"Nepovím — ale i kdybych pověděl, Márinke by se nemrzela. Mluví o vás jako o vlastním, tolik se stará, abyste u nás byl rád, a když jste trochu zamyslen, už myslí, že se na ni hněvate."

"Ale toto — toto — co by ji to dětině napadlo," pantáta rozpačitě odpovídal.

"Je mezi námi šťastná — vždyť víte, jaký je rada podivín."

"Ještě jednu starost mám, hochu. Ta paní slečinka se mi tuze líbí a mrzí mne, že se trápí. Kolikrát jsem si už vyčítal, že jsem tenkrát na toho děvčátku i proti tobě u pantáty přidával. Bál jsem se, aby to nebylo tak, jak povidá — aby se mezi vás nedostal špatný člověk; znám sám kolik takových případů, že jediný darebka mezi všem přátelstvem přinese neštěstí a všecko od základů zvrátí. Ale jak jsem všude slyšel, Králík je prý hodný, a vídím, že jen pantáta si tak urputně staví hlavu. Což by se tomu nedalo pomoci?"

"Rádi bychom pomohli, ale víděl jste sám, jaká je s tehánem řeč; durdí se hněd, a potom je to tím horší. S Králíkem, dokud sám se nezmění, jednat nemůžeme."

"Ale kdyby na ty zkoušky potřeboval —"

Doktor mávnul rukou: "O tom již Márinke říkala Melance."

"Tak, tak — to jsem chtěl slyšet — dá Pánbůh, že to přece dobře dopadne. Ale nať bych byl zapomněl: to bys neuhádnul, s kým jsem se dnes náhodou setkal —"

Doktor nať zvědavě pohléděl.

"Se starým našim doktorem."

"To je náhoda! A mluvil jste s ním?"

"Ba nemluvil — netroufal jsem si." A pantáta zvrubně vypravoval o ranní setkané s chorým.

"Motá se ten svět divně — přepodivně," dodal ke konci.

"Jak mu asi teď je, když se rozpomíná na bývalé časy," prohodil doktor.

"No, když si vzpomene na ženu, na děti — a jak teď je tady mezi cizími lidmi."

"Bídny a sám!"

"Ba, ba, hochu! Za to, že mu Pánbůh ty starší vzal, ať už nemůže, šel, třebaže se jich jaktěživ zouzetrápil, ale Hermína tu mohla být dosud, a mohli dohromady být pěkně krásní živi."

"Tuzo často si na tu rodinu vzpomínám a vždycky mne to velmi rozechvěje. Když jste nám tenkrát psali, že se ta Hermína u topila, dlouho a dlouho jsme o ní mluvívali a nešla nám z mysli," vypravoval doktor.

"Chudras!" vroněné pantáta povzdychl. "Musela v té opuštěnosti žít, ať už mnoho, když se k takové smrti odhodlala. Já vím, že by ji teď dektor prostě vyhřábal!"

Zamyslel se oha. Náhle pantáta rychle povstal, chytil klobouček a šel ostře: "Ale já té tu, hochu, dlouho marně trpím a vím přes, že máš plus práce. Musím honem nahoru, aby ten náhle nešel!"

Když pantáta od syna odcházel, venkován seděl již před koncipiencem, a ten psal.

"Tak jak se přeci do toho pustil," mluvil se mu k hlavě zbrnělý dědeček.

"Pano, tady to jde jinak!" zastavil se pochvával venkován, ale pantáta odhodlala jen rameny pokrčil.

Náhle v kuchyni ještě chvilu přecházel — měl toho plnou hlavu.

Trochu si vyčítal, že se synem o hospodářství začal, že i proti největší promluvil, a potom si zase povídá, že taková věc nikdy nemůže škodit, a že je dobře, když starý mladé napomené.

Když zarahotil zánek, radostně chvátal otevřít — už se mu stýskalo.

"Ně, náš dedoušek je dnes jako Pána!" smála se Fininka a chytila si jej za ruku.

"Tetička Melanka tě, dedoušku, pozdravuje!" hlásila Mici.

"Děkuju pěkně, děkuju. A co pantáta dělá?"

"On jen, dedoušku, sedí," Mici mu vážně odpovídala.

Když vešli do kuchyně, pantáta za díval se na nevěstu.

"Na mouť mňou, Márinke, na vás je rozkoš se podívat," měkce švitofil a klusal za ní do pokoje. Paní se usmála.

"A už se na mne, tatínku, nehněvate?" ptala se upřímně.

"Ale, ale proč pak bych se hněval, Márinke, proč?" bránil se.

"I trochu jste se přece pro ty koblížky hněval," odvětila šetrněcky.

"Na vás ne, Márinke, na vás ne, ale na ty, co to prodávají; hu-

ba se na to jednou směje, člověk to koupí pro děti a potom to ta Kocourková snímne."

"O, to Kocourková sama nesní; co dostane k snědku, všecko odnese mamince."

"Tahle babka má ještě maminku?"

Paní přivěděla. "Starou, bídnou, už kolik roků nemůže s postele. Tahle naše bábá, shání, dělá na všech stranách, a tak jsou spolu živi. Má maminku tuze ráda."

Pantáta rychle zadýchal — měl náhle plná nádraží, jež rozlévalo se mu do všech žil. Sklopil hlavku a mlčel. Bylo mu hořko, že pro dvě koblížky bublal, a umiňoval si, že té babě nějakým krejcarem přilepší.

"Dědo, dědo, dedoušku!" z kuchyně volaly děti, a pantáta rád poslechl a chvátal k nim.

"Dědonšku, koukej!" Mici držela v ruce nový kabátek, Fininka kulatý šedý klobouček a psali se vám to líbí!"

"I sakulente, co pak jste to koupili?" a spráskl rukama.

"Kabátek Mančineel!"

"A tjoboutet Vášovi Ten je tjá, snej, dedo, ten je tjá snej!"

"Márinke, Márinke, co vám tohle nenapadlo — tolik peněz —"

volal děd na věžející paní.

"Mlčte, mlčte, tatínku, jen jest."

"Stavím, stavím a rád se tam."

"Jak pak by se mi toněbilo!"

"No, počkej, ty Váso, počkej, ty kluku, jakého ty budeš dělat pána! A Mančinka — ne, celá vesnice se bude divit!"

radostně se třesa, prohlížel hned klobouček, hned kabátek.

"Vždyť jsem já měl přinést jenom šepici a šátek, Márinke zatím koupí klobouk a kabát. No, Pánbůh vám naděl — i na to peří jste pamatovala!"

"Knížky Anině koupím zas jinýdy!"

"Nenene, Márinke, nenene, ty už nechte mně, aby přece něco bylo ode mne!"

"Něco ji také musím poslat, a by se na tetičku nemrzela!"

Když se pantáta večer vracel do dětí, jež písničkou ukonejšil, do pokoje k synovi a k nevěstě, pravila mu tato: "Tati vzkazuje, že si zítřka ráno jde do poroty poslechnout tohohle advokáta!" a s úsměvem ukázala na doktora.

"Tak, tak," usmíval se dědeček.

"Máte být tak dobrý a stavít se."

"Stavím, stavím, a rád se tam podívám. A co paní slečinka?"

"Právě jsem o tom mluvila," paní vážně odpovídala. "Je chudák smutná, tati zas je slyš, Melanka jí ani Králík nevidí, ale poslal poselku, a Aps šelavala."

"Tahle ženská se mi, liličky, pranic nelíbí," a dědeček zahrozil.

"Už se opravdu látnem dívám!" ozval se doktor.

Paní přivěděla. "Je pořád divnější, jindy musel být na procházce, ale dnes se od nás nehnul, snad se bojí, že by si Melanka stěhovala."

"Tu jistě!" přivěděla pantáta.

"Na mou pravdu, že je jako to

náš dektor."

Ale jak ta slova řek, mráz projel mu celým tělem. Vzpomněl si na direktorovu deuru Hermínku. Aby tak paní slečinka také —

"Už nebudu dbát a pořádně s tatím promluvim. Nevidám, pár slov nebo psaníčko! Ať aspoň počká, až se přesvědčí, že Králík doktorát dělat nebude!" velmi rozhodně hlásil doktor.

Pantáta hrozně myšlenky svoji o Melance doktorovi a Márince nezejvil, bál se to zrovna z úst vypustit, ale celou noc ho pronásledovala.

Kdo pak může vědět, co se v ta kovém mladém srdci děje! Rozvažoval a pevně si umínil, že pražskému pantátovi řekne zítra slovíčko rovnou cestou. Když tenkrát poprvé na Melanku přikládal, rada měl radost, že našel pomocníka — ať teď slyší jinou pravdu! Dědeček cítil, že to již máš udělat, a by si potom nedělal svědomí.

Ráno byl i v tom kostele roztržit, a sotva bylo po mši svaté, již chvátal do Spálené ulice.

(Pokačování.)

Úsudek platí. Zdá se, že je pouze jeden úsudek o Dra. Petra Hoboku, a ten zní: "Je to skvělý lékař". Na tisíc tak dosvědčili, a tisícové dnes přicházejí k témuž náhledu. Jasná mysl, veselá nála, da s navraceným zdravím vše vypravují. Není to lék lékařský. Pouze zvláštní jednání její dodávají.

Pište na majitele, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Dr. F. H. Kučera

český lékař a papoušek

VE VERDIGRE, NEB.

V každé době a do okolí jede na zavolání.

Farmeraký telefon v úřadovně.

Jest hotov posloužit krajanům!

F. M. Scoblík,

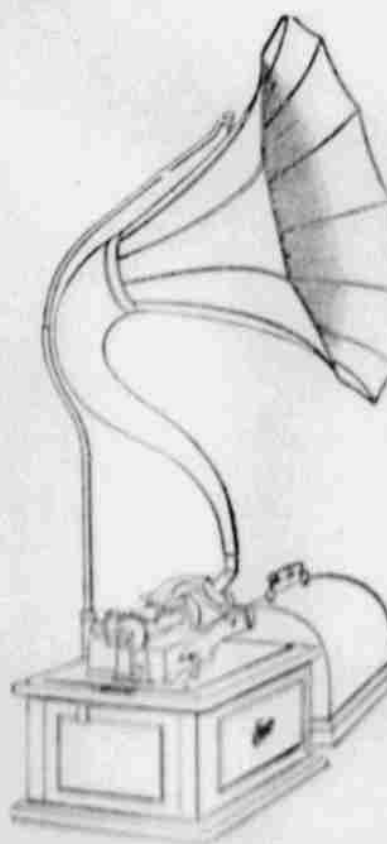
český právník

a obhájce.

VEŘEJNÁ PRAXE.

Security, Block - TYNDALL, S. D.

Nejsnadnější způsob k opatření si podivuhodného mluvícího stroje.

Zvláštní liberální nabídka pro čtenáře Pokroku Západu. Čtete! : : :

\$1 týdně, po zaplacení první splátky v obnosu \$5, opatří Vám do vašeho domova pramen nejpoutavější a nejpouzejší zábavy nového věku — fonograf či mluvící stroj, buď "Edison" anebo "Victor" výrob. Pomyslete si, i při tomto neopko-natelné mírném a snadném splácení prodáme Vám ku pt. \$30 nebo \$40 stroj za NEJNÍŽŠÍ cenu, za kterou kdykoliv nabízen byl za HOTOVÉ kterýmkoliv obchodníkem, v kterýmkoliv čas a v kterémkoliv místě. \$1.00 týdně a žádný úrok. — \$1.00 týdně a budete mít zpěvy, orchestrální i dechovou hudbu, řeči, čerty a případy ve vašem mateřském jazyku, které lehce si opatříte v každém čas.

Některé z nejproslulejších zpěvů; nejkouzelnější hudba kdykoli napísaná byla, produkovaná Čechy a Poláky, a nyní, při podivuhodném slepení mluvících strojů, tyto zpěvy a tato hudba mateřské země jsou laskodivnější a sladší než kdykoliv před tím.

Bydlíte-li ve městě, přijďte a vyzkoušejte naše polské a české rekordy — pošlete si pro nás neoposlednější seznam, v kterém tyto rekordy jsou popsané. Dále pamatujte, že zaplácíme všechny dopravní výlohy na tyto stroje a rekordy všem čtenářům Pokroku Západu, když pošlany jsou mimo místo.

Neodkládejte koupí na jiný den — nikdy až dosud neměli jste takovou příležitost ku opatření si mluvícího stroje vysoké hodnoty za tak snadných podmínek — \$1.00 týdně a žádný úrok.

Jsmo autorizovanými západními zástupci vyrábětelů

Edisonových fonografů a

mluvících strojů

a máme na skladě v každé době přes 100,000 rekordů, počítaje v to každý český a polský rekord. Pošlete si dnes pro nový cenník, popisující tyto rekordy.

NEBRASKA CYCLE CO.

15th & Harney Sts.
Omaha, Neb.

GEO. E. NICKELL, 334 BROADWAY,
Manager, Council Bluffs, Ia.

50,000 KNIH
Uplně Zdarma

Je to závažná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řeč, jak lze vyhlédnout ztracenou možnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní síly, ztrátu síly, újedy, nezálibnost, žaludeční, jaterní, ledvinové a močůvčové nemaze, revmatism, kapavku a nové chycené nemoci, sůženinu roury močové a všechny nemoci vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privátně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná kniha vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčit. Obsahuje celé skladiště vědomostí — právě to, co každý ženatý i svobodný muž měl by vědět. Tato kniha byla sepsána lékařem, který věnoval léta studiu a zkoumání těchto zvláštních nemocí.

Pamatujte, že se posílá naprosto zdarma, vyplacené, v prosté zapečetěné obálce. Neposílejte žádných peněz — pouze napište zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNihu.
DR. JOS. LISTER & CO.
B. 207-22 Fifth Ave., Chicago.

Pánové: Dle vaší nabídky byl bych poštěm, kdybyste mi poslal úplné zdarma jednu z vašich bezplatných knih pro muže.

Jméno.....

Ulice a číslo.....

Město.....

